(1585) "वा गतिसुखसेवनयोः" (X-चुरादिः-1885. सक. सेट्. उभ.)

'वात सुखसेवनयोः' इति धातुवृत्तिबालमनोरमादिषु दृश्यते। 'सुखाप्ति-गतिसेवासु' इति वोपदेवः। 'वात गतिसुखसेचनयोः — गतौ सुख-समाप्तौ' इति काशकृत्स्नः।

वापकः - पिका, विवापयिषकः - षिका, वापयिता - त्री, विवापयिषिता-त्री; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि चौरादिककालयतिवत् (175) ज्ञेयानि। आदन्तत्वात् ण्यन्ते सर्वत्रास्य युगागमघटितरूपाणीति ज्ञेयम्।

(1586) "वाक्षि काङ्क्षायाम्" (I-भ्वादिः - 668. सक. सेट्. पर.)

वाङ्क्षकः - वाङ्क्षिका, वाङ्क्षकः - वाङ्क्षिका; विवाङ्क्षिषकः - षिका, वावाङ्क्षकः - वावाङ्क्षिका; वाङ्क्षिता-त्री, वाङ्क्षयिता - त्री, विवाङ्क्षिषिता - त्री, वावाङ्क्षिता - त्री; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककाङ्क्षतिवत् (184) ऊह्यानि।

(1587) "वाछि इच्छायाम्" (I-भ्वादिः-208. सक. सेट्. पर.)

'— कामे' इति वोपदेवः।

वाञ्छकः - ञ्छिका, वाञ्छकः - ञ्छिका, विवाञ्छिषकः - षिका, वावाञ्छकः - ञ्छिका; वाञ्छिता - त्री, वाञ्छयिता-त्री, विवाञ्छिषिता-त्री, वावाञ्छिता - त्री; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिककाञ्छतिवत् (184) ज्ञेयानि। क्तप्रत्यये [A]वाञ्छितम्-तः, क्विपि-नाशवान्-नाशवांशौ-नाशवांशः[B], इति च विशेषः।

"कथादौ क्षीरस्वामी—'वा गतिसुखसेवनयोः'। वातेत्येके। वापयति अववातत्" इति। हेमचन्द्रस्तु 'वातण्'इति पठित्वा 'सुखसे-वनयोरित्येके' इति चोक्त्वा 'वा इत्येके' इत्यप्याह; णित्त्वं चुरादित्वचिह्नम्॥" इति पुरुषकारवचनमत्रानुसन्धेयम्।

(1588) "वाडृ आप्लाव्ये" (I-भ्वादिः-286. सक. सेट्. आत्म.)

'आप्लाव्यम्=आप्लवनम्। सि. कौमुदीबालमनोरमादिषु 'वाडृ—'

A. 'यत्र स्थिते वाञ्छितदे हरिद्रुमे तदाञ्छितह्रीच्छनमास्त नन्दनम्॥' धा. का. 1-28

B. 'सुहृन्मनोजूर्तिकृतस्तथाऽपि तस्मान्मदीयान्वयनाशवांशः।' वा. वि. 3-28.